சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இந்த பிரம்மாவே சற்குருவின் சபை. சற்குரு இந்த நெற்றியின் நடுவில் பிரசன்னமாகியுள்ளார். அவரே உங்களுக்கு ஜீவன்முக்தியை அருள்பவர்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய உங்களை எந்த வகையான அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்பதற்காகத் தந்தை வந்துள்ளார்?

பதில்: இந்த நேரத்தில் குழந்தைகள் அனைவரும், இயற்கைக்கும் மாயைக்கும் அடிமையாகி உள்ளனர். தந்தை இப்பொழுது உங்களை இந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்கின்றார். மாயையும் இயற்கையும் இப்பொழுது உங்களுக்கு விரக்தியை ஏற்படுத்துகின்றன. சிலவேளைகளில் புயல்களும், சிலவேளைகளில் பஞ்சமும் உள்ளது. பின்னர், நீங்கள் அதிபதிகள் ஆகும்போது, முழு இயற்கையும் உங்கள் அடிமையாகுவதுடன், மாயையின் தாக்குதலும் இருக்க மாட்டாது.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான ஆன்மீகக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள், பாபாவே பரமதந்தையும், பரம ஆசிரியரும் என்பதைப் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். அவர் உலகின் ஆரம்பம், மத்தி இறுதியின் இரகசியங்களை உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். அவர் பரம குருவும் ஆவார். ஆகையால் இதுவே சற்குருவின் சபையாகும். சபைகள் உள்ளன, அவை குருவின் சபைகளாகும். அவை சாதாரண குருமார்களின் சபைகளே அன்றி சற்குருவின் சபை அல்ல. அவர்கள் தம்மை ஸ்ரீ, ஸ்ரீ 108 என அழைக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கான பட்டத்தில் சற்குரு என்பது இணைக்கப்படவில்லை. அவர்கள் குருமார்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றார்கள், ஆனால் அந்த ஒரேயொருவரே (சிவபாபா) சற்குரு ஆவார். முதலில் அவர் தந்தையும், பின்னர் ஆசிரியரும், அதன் பின்னர் சற்குருவும் ஆவார். சற்குருவே சற்கதியை அருள்கின்றார். சத்தியயுகத்திலோ அல்லது திரேதாயுகத்திலோ குருமார்கள் இருப்பதில்லை. ஏனெனில் அங்கு அனைவரும் சற்கதி அடைந்துள்ளார்கள். ஒரு சற்குருவை இனங்கண்டதும், ஏனைய குருமார்களின் பெயரும் சுவடும் முடிவடைகின்றது. பரம குருவே குருமார் அனைவரதும் குரு ஆவார். அவரை நீங்கள் கணவர்களுக்கெல்லாம் கணவர் என அழைப்பதைப் போன்று, அவர் அதி மேலானவர் என்பதால் இந்தப் பட்டமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் இங்கே பரமதந்தையுடன் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். எதற்காக? உங்கள் எல்லையற்ற ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகவாகும். இது ஓர் எல்லையற்ற ஆஸ்தியாகும். அவர் தந்தையும் உங்கள் ஆசிரியரும் ஆவார். இந்த ஆஸ்தி விகாரமற்ற, அமரத்துவ உலகமான புதிய உலகிற்கானதாகும். புதிய உலகம் விகாரமற்ற உலகம் என்றும், பழைய உலகம் விகாரம் நிறைந்த உலகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. சத்தியயுகம் சிவாலயம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது, ஏனெனில், அது சிவபாபாவினால் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. விகாரம் நிறைந்த உலகம் இராவணனினால் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் இப்பொழுது சற்குருவின் சபையில் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு மாத்திரமே இது தெரியும். தந்தை அமைதிக்கடலாவார். தந்தை வரும் போதே அவர் உங்களுக்கு உங்கள் ஆஸ்தியான அமைதியைக் கொடுத்து, உங்களுக்குப் பாதையைக் காட்ட முடியும். காடுகளில் எவ்வாறு அமைதியைப் பெற முடியும்? இதனாலேயே இராணியின் கழுத்து மாலையின் உதாரணம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அமைதியே ஆத்மாக்களாகிய உங்கள் கழுத்து மாலையாகும். பின்னர், இராவண இராச்சியம் ஆரம்பமாகும் போது, அமைதியின்மை நிலவுகின்றது. துன்பம் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லாத அது அமைதி தாமம் என்றும் சந்தோஷதாமம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. சற்குருவே எப்பொழுதும் போற்றப்படுகின்றார். குரு அவ்வாறு போற்றப்படுவதை நீங்கள் ஒருபோதும் கேள்விப்பட்டிருக்க மாட்டீர்கள். அந்த ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே ஞானக் கடல் ஆவார். ஒரு குரு அவ்வாறாக புகழப்படுவதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றீர்களா? இல்லை, முழு உலகையும் தூய்மையாக்குபவர்கள் அந்தக் குருமார்களாக இருக்க முடியாது. எல்லையற்ற அதிஉயர்ந்த பாபாவாகிய ஒரேயொரு அசரீரியானவரையே அவ்வாறு அழைக்க முடியும். நீங்கள் இப்பொழுது சங்கமயுகத்தில் இருக்கின்றீர்கள். ஒருபுறம் தூய்மையற்ற பழைய உலகமும், மறுபுறம் தூய்மையான புதிய உலகமும் உள்ளது. தூய்மையற்ற உலகில் பல குருமார்கள் உள்ளனர். முன்னர், உங்களுக்குச் சங்கமயுகத்தைப் பற்றித் தெரியாது. இதுவே அதி மங்களகரமான சங்கமயுகம் என்று தந்தை இப்பொழுது விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். அதன் பின்னர், சத்தியயுகம் வரும். சக்கரம் தொடர்ந்தும் சுழலும். நீங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள் என்பது உங்கள் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். ஆகையால், நீங்கள் நிச்சயமாக எல்லையற்ற தந்தையிடம் இருந்து உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்வீர்கள். எவருக்கும் இதனைப் பற்றித் தெரியாது. முக்கிய பதவிகளில் இருப்பவர்கள் பலர் உள்ளனர். ஆனால் அவர்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது. நீங்கள் தேவர்களின் விக்கிரங்களின் முன்னிலையில் சென்று கூறுகின்றீர்கள்: நாங்கள் விவேகமற்றவர்கள், எங்களிடம் தெய்வீகக் குணங்கள் எதுவும் இல்லை. எங்கள் மீது கருணை காட்டுங்கள்! அந்தத் தேவர்களின் விக்கிரங்களினால் எவர் மீதாவது கருணை காட்ட முடியுமா? கருணை நிறைந்தவர் யார் என்பதை அவை அறிய மாட்டாது. 'ஓ தந்தையான கடவுளே, எங்கள் மீது கருணை காட்டுங்கள்!' என்றும் மக்கள் கூறுகின்றார்கள். துன்பகரமான நிகழ்வு ஏதாவது இடம்பெற்றால் அவர்கள் நிச்சயமாக அந்த ஒரேயொரு தந்தையையே நினைவு செய்கின்றார்கள். நீங்கள் இப்பொழுது அவ்வாறு கூறுவதில்லை. தந்தை சரீர வடிவமற்றவர். அவர் உங்கள் முன்னிலையில் அமர்ந்திருக்கின்றார். ஆகையாலேயே அவர் உங்களுக்கு 'நமஸ்தே' கூறுகின்றார். உங்கள் அனைவருக்குமே ஒரு சரீரம் உள்ளது, ஆனால் எனக்கு சரீரமில்லை. நான் ஒருபோதும் ஒரு சரீரத்தை எடுப்பதில்லை. எனது சரீரத்தின் பெயரைக் கூறுங்கள்! நீங்கள் 'சிவபாபா' என்று கூறுவீர்கள், அவ்வளவே. நான் இந்த சரீரத்தைக் கடனாகவே பெற்றுள்ளேன். இது பழைய சப்பாத்துக்கள் அனைத்திலும் பழைய

சப்பாத்தாகும். நான் வந்து இவருக்குள் பிரவேசிக்கின்றேன். இந்தச் சரீரம் போற்றப்படுவதில்லை. இது பழைய சரீரமாகும். அவர் தத்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதாலா போற்றப்படுகின்றார்? இல்லை. இவர் முன்னர் எவ்வாறிருந்தாரென்றும், பாபாவின் மூலம் மீண்டும் அவர் அவ்வாறு அழகானவர் ஆகுவார் என்றும் பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். தந்தை இப்பொழுது கூறுகின்றார்: நான் கூறுவது சரியானதா என்பதை நீங்களே தீர்மானியுங்கள், அதன் பின்னர் சரியானதை நினைவு செய்யுங்கள். அவர் ஒருவரையே (சிவபாபா) செவிமடுங்கள். தர்மமற்ற எதனையும் செவிமடுக்காதீர்கள். அது தீயதாகும். தீயதைப் பேசாதீர்கள்! தீயதைப் பார்க்காதீர்கள்! அந்தக் கண்களால் பார்க்கின்ற அனைத்தையும் மறந்து விடுங்கள். நீங்கள் இப்பொழுது உங்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். அதன் பின்னர் உங்கள் சந்தோஷ உலகிற்கு நீங்கள் மீண்டும் செல்வீர்கள். ஏனைய அனைவரும் மரணித்தவரைப் போன்றே உள்ளனர். அவர்கள் இங்கே தற்காலிகமாகவே இருக்கின்றார்கள். இந்தப் பழைய சரீரமும் நிலைத்திருக்கப் போவதில்லை, பழைய உலகமும் நிலைத்திருக்க மாட்டாது. நாங்கள் புதிய உலகிற்குச் செல்வதற்காகவே முயற்சி செய்கின்றோம். இந்த உலக வரலாறும் புவியியலும் மீண்டும் இடம்பெறும். உங்களின் அந்த இராச்சிய பாக்கியத்தை நீங்கள் பெறுகின்றீர்கள். உங்கள் இராச்சிய பாக்கியத்தை உங்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகவே தந்தை ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் வருகின்றார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒரு கல்பத்தின் முன்னரும் பாபாவைச் சந்தித்து, அவரிடமிருந்து உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்று, சாதாரண மனிதரில் இருந்து நாராயணனாக மாறினீர்கள் என்றும் நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். எவ்வாறாயினும், அனைவரும் ஒரே அந்தஸ்தைப் பெறுவது என்பது சாத்தியமல்ல. அனைவரும் வரிசைக்கிரமமாகவே உள்ளார்கள். இது ஓர் ஆன்மீகப் பல்கலைக்கழகம். ஆன்மீகத் தந்தையே உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். சில குழந்தைகளும் கற்பிக்கின்றார்கள். ஒரு பாடசாலை அதிபரின் மகனும் அந்தச் சேவையில் மும்முரமாக ஈடுபடுவார். அவரது மனைவியும் கற்பிக்க ஆரம்பிப்பார். மகள் நன்றாகக் கற்றால், அவராலும் கற்பிக்க முடியும். எவ்வாறாயினும், அவள் இன்னொரு வீட்டிற்குச் சென்று விடுகின்றார். இங்கு ஒரு மகள் தொழில் பார்ப்பது பொதுவானதொரு நியதியல்ல. புதிய உலகில் ஓர் அந்தஸ்தைப் பெறுவது என்பது முற்றிலும் இந்தக் கல்வியிலேயே தங்கியுள்ளது. உலகில் உள்ள மக்களுக்கு இது தெரியாது. கடவுள் பேசுகின்றார்: ஓ குழந்தைகளே, நான் உங்களை அரசருக்கெல்லாம் அரசனாக்குகின்றேன் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. நான் உங்களை அந்தத் தேவர்களைப் போன்ற மாதிரிகளாக ஆக்குவதில்லை. நீங்கள் கற்று அந்த அந்தஸ்தை இங்கேயே பெற்றுக் கொள்கின்றீர்கள். அவர்கள் வழிபடுவதற்காகக் கல்லில் விக்கிரங்களைச் செய்கின்றார்கள். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் இங்கே கற்று, அந்தச் சம்ஸ்காரங்களை உங்களுடன் எடுத்துச் செல்கின்றீர்கள். அதன் பின்னர் நீங்கள் புதிய உலகிற்குச் சென்று அங்கு சரீரங்களை எடுக்கின்றீர்கள். உண்மையில் உலகம் என்றுமே அழிவதில்லை, யுகங்கள் மாத்திரமே மாறுகின்றன: சத்தியயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம். 16 சுவர்க்கக் கலைகள் பின்னர் 14 ஆகக் குறைந்தது. ஒரே உலகமே தொடர்ந்தும் உள்ளது. புதியதில் இருந்து அது பழையதாகுகின்றது. இந்தக் கல்வியின் மூலம் தந்தை உங்களை அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர் ஆக்குகின்றார். இவ்வாறாகக் கற்பிப்பதற்கு வேறு எவருக்கும் சக்தி இல்லை. அவர் உங்களுக்குத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். பின்னர், நீங்கள் கற்கும் போது, மாயை உங்களைத் தனக்குரியவர் ஆக்குகின்றாள். எவ்வாறாயினும் ஒருவர் கற்பதற்கு ஏற்ப, அவர் நிச்சயமாகச் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வார். அவர்களின் வருமானம் இழக்கப்பட மாட்டாது. இந்த அழிவற்ற ஞானத்தை அழிக்க முடியாது. அவர்கள் தாமதித்து வருவார்கள். அவர்களால் வேறு எங்கு செல்ல முடியும்? ஒரேயொரு கடை மாத்திரமே உள்ளது. அவர்கள் தொடர்ந்தும் வருவார்கள். மக்கள் இடுகாட்டிற்குச் செல்லும் பொழுது, அவர்கள் அதிகளவு விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருப்பார்கள். 'இவ்வாறாக நானும் சரீரத்தை நீக்குவேனா?, அவ்வாறாயின் நான் ஏன் பாவம் செய்ய வேண்டும்? நானும் தொடர்ந்தும் பாவம் செய்து கொண்டிருக்கும் போதே, இவ்வாறாக மரணிப்பேன்' என்ற எண்ணங்களைக் கொண்டிருப்பார்கள். இவ்வாறான எண்ணங்கள் அவர்களுக்கு இருக்கும். இதுவே இடுகாட்டிலிருக்கும் போதுள்ள விருப்பமின்மை எனப்படுகின்றது. தாம் இன்னொரு சரீரத்தை எடுக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருந்த போதும், அவர்களிடம் ஞானம் இல்லை. நீங்கள் இங்கே தற்காலிகமாகவே இருப்பீர்கள் என்பதால், இந்த நேரத்தில் நீங்கள் இங்கே மரணிப்பதற்கே ஆயத்தம் செய்கின்றீர்கள் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உங்கள் பழைய சரீரங்களை நீக்கி, நீங்கள் புதிய உலகிற்குச் செல்ல வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, என்னை நீங்கள் அதிகளவு நினைவு செய்தால், பாவங்களும் அதிகளவில் அழிக்கப்படும். இது அனைத்திலும் இலகுவானதாயினும், இதுவே அதிகளவு கடினமானதும் ஆகும். நீங்கள் முயற்சி செய்ய ஆரம்பிக்கும் போது, மாயையுடன் பெரும் போர் புரிய நேரிடும் என்பதைப் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: இது இலகுவானதாகும், ஆனால் மாயை உங்கள் விளக்கை அணைக்கின்றாள். குலேபகவாலியைப் பற்றிய கதையும் உள்ளது. பூனையாகிய மாயை உங்கள் விளக்கை அணைக்கின்றாள். இங்கே, அனைவரும் மாயையின் அடிமைகளாக உள்ளார்கள். பின்னர் நீங்கள் மாயையை உங்கள் அடிமை ஆக்குகின்றீர்கள். இயற்கை முற்றிலும் உங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வருகின்றது. புயல் இருக்க மாட்டாது, பஞ்சம் இருக்க மாட்டாது. இயற்கையை நீங்கள் உங்களுக்கு அடிமையாக்க வேண்டும். அங்கே, மாயையின் தாக்குதல் இருக்க மாட்டாது. அவள் இப்பொழுது உங்களை அதிகளவு துன்புறுத்துகின்றாள். 'நான் உனது அடிமை' என்றொரு பாடல் உண்டு. அதன் பின்னர் மாயை கூறுகின்றாள்: நீங்களே எனது அடிமை. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் இப்பொழுது அந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து உங்களை விடுவிக்கவே வந்துள்ளேன். நீங்கள் அதிபதிகள் ஆகும் போது, மாயை உங்களுக்கு அடிமை ஆகுவாள். அதன் பின்னர் குழப்பம் சிறிதளவேனும் இருக்க மாட்டாது. இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்:

பாபா, மாயை அதிகளவு விரக்தியை ஏற்படுத்துகின்றாள். அவள் ஏன் உங்களுக்கு விரக்தியை ஏற்படுத்த மாட்டாள்? இது யுத்தகளமாகும். நீங்கள் மாயையை உங்கள் அடிமையாக ஆக்க முயற்சிக்கின்றீர்கள் என்பதால் மாயை உங்களைக் கடுமையாகத் தாக்குகின்றாள். அவள் உங்களை அதிகளவு துன்புறுத்துகின்றாள். அவள் உங்களில் பலரைத் தோற்கடிக்கின்றாள். சிலரை அவள் முற்றாகவே உண்டு விடுகின்றாள். அவர்களை முழுமையாக விழுங்கி விடுகின்றாள். நீங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆகுகின்ற போதிலும், மாயை தொடர்ந்தும் உங்களை விழுங்குகின்றாள். உங்களில் சிலர் ஏற்கனவே அவளின் வயிற்றிற்குள் இருக்க, வால் மாத்திரமே வெளியில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் போன்றுள்ளது. அதுவும் ஒரு சதுப்பு நிலமான, புதைமணல் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. பல குழந்தைகள் அந்த புதைமணலிற்குள் வீழ்ந்துள்ளார்கள். அவர்களால் சிறிதளவேனும் நினைவு செய்ய முடிவதில்லை. ஆமையினதும், ரீங்காரமிடும் விட்டில் பூச்சிகளினதும் உதாரணம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் அத்தகைய பூச்சிகளிடம் ஞானத்தை ரீங்காரமிட்டு அவர்களை வேறொன்றாக மாற்றலாம். அதாவது அவர்களை சுவர்க்கத்தின் முழுமையான தேவதைகளாக ஆக்கலாம். சந்நியாசிகளும் ரீங்காரமிடும் விட்டில் பூச்சிகளை உதாரணமாகக் கூறிய போதிலும், அவர்கள் ஞானத்தை ரீங்காரமிடுவதோ, எவரையும் மாற்றுவதோ இல்லை. இந்த மாற்றம் சங்கமயுகத்திலேயே இடம்பெறுகின்றது. இது நீங்கள் சூத்திரர்களில் இருந்து பிராமணர்களாக மாறுகின்ற சங்கமயுகமாகும். ஆகையால், நீங்கள் விகாரம் நிறைந்த மனிதர்களையே இங்கே அழைத்து வருகின்றீர்கள். அப் பூச்சிகளின் மத்தியில், சிலர் ரீங்காரமிடும் விட்டில் பூச்சிகள் ஆகுகின்றார்கள். சிலர் உக்கிய நிலையை அடைந்துவிடுகின்றார்கள், சிலர் முழுமை அடையாதுள்ளனர். பாபா அவ்வாறான பலரைக் கண்டுள்ளார். இங்கேயும் சிலர் நன்றாகக் கற்று ஞான இறக்கைகளை வளர்த்துக் கொள்கின்றார்கள். ஆனால் ஏனையோரை மாயை பாதிவழியிலேயே பற்றிக் கொள்வதால் அவர்கள் பலவீனமாக உள்ளார்கள். இந்த உதாரணங்கள் இந்நேரத்திற்கே பொருத்தமானவை. ரீங்காரமிடும் விட்டில் பூச்சி ஒன்று இன்னொரு பூச்சியைக் கொண்டு வந்து, தனக்கு சமமாக்குவது ஓர் அற்புதமேயாகும். அவ்வகைப் பூச்சியினால் மாத்திரமே பிறரை தனக்குச் சமமாக்க முடியும். பாம்பும் உதாரணமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. நீங்கள் சத்தியயுகத்தில் ஒரு தோலை நீக்கி இன்னொன்றை எடுக்கின்றீர்கள். தாம் அந்த சரீரத்தை நீக்கப் போகின்றோம் என்பதை அவர்கள் உடனடியாகவே காட்சிகளாகக் காண்கின்றார்கள். ஆத்மா சரீரத்திலிருந்து நீங்கி, மாளிகை போன்ற இன்னொரு கருப்பைக்குள் பிரவேசிக்கின்றார். மாளிகை போன்ற ஒரு கருப்பையிலிருந்து வெளிவர மறுத்த ஓர் ஆத்மாவைப் பற்றிய உதாரணமும் உள்ளது. எவ்வாறாயினும், ஒரு குழந்தை நிச்சயமாக வெளியில் வர வேண்டும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது சங்மயுகத்தில் இருக்கின்றீர்கள். இந்த ஞானத்தின் மூலம் நீங்கள் மேன்மையானவர் ஆகுகின்றீர்கள். நீங்கள் பிறவி பிறவியாக பக்தி செய்தீர்கள். அதிகளவு பக்தி செய்தவர்களே, வந்து தமது முயற்சிக்கு ஏற்ப, வரிசைக்கிரமமாக அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். முழு ஞானமும் இப்பொழுது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. சமயநூல்களில் உள்ள ஞானம் உண்மையான ஞானம் அல்ல. அது பக்தி மார்க்கமாகும். அதன் மூலம் நீங்கள் சற்கதி அடைவதில்லை. சற்கதியை பெறுவது என்றால் வீடு திரும்புவதாகும். அதன் மூலம் எவராலும் வீடு திரும்ப முடியாது. தந்தையே கூறுகின்றார்: அதன் மூலம் எவரும் என்னை அடைவதில்லை. உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்ற ஒரேயொருவருடன், உங்களை வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கின்ற அந்த ஒரேயொருவரும் தேவைப்படுகிறார். தந்தைக்கு அதிகளவு அக்கறை உள்ளது. உங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காகத் தந்தை 5000 வருடங்களுக்கு ஒருமுறையே வருகின்றார். நீங்கள் ஓர் ஆத்மா என்பதை மீண்டும், மீண்டும் மறந்து விடுகின்றீர்கள். ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் தந்தையே உங்களுக்குக் கற்பிக்க வருகின்றார் என்பதை நீங்கள் மிகவும் உறுதியாக்கிக் கொள்ளுங்கள். இது ஆன்மீக ஞானம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. பரமாத்மா ஆத்மாக்களாகிய எங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். சம்ஸ்காரங்கள் ஆத்மாவிலேயே உள்ளன. சரீரம் அழிக்கப்படுகின்றது. ஆத்மாக்கள் அழிவற்றவர்கள். பிரம்மாவின் நெற்றியே சற்குருவின் சபையாகும். இந்த ஆத்மாவின் சபை இதுவாகும். பின்னர் சற்குருவும் இவருக்குள்ளேயே பிரவேசிக்கின்றார். இவர் இரதம் என்றும், சபை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஸ்ரீமத்தின் அடிப்படையில் சுவர்க்கத்தின் வாயிலைத் திறக்கின்றீர்கள். நீங்கள் எந்தளவிற்கு நன்றாகக் கற்கின்றீர்களோ, அந்தளவிற்கு சத்தியயுகத்தில் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோருவீர்கள். எனவே நீங்கள் கற்க வேண்டும். ஓர் ஆசிரியரின் குழந்தைகள் மிகவும் திறமைசாலிகளாக இருப்பார்கள். எவ்வாறாயினும், வீட்டிற்கு அருகாமையிலே நதி ஓடினால், அவர்களுக்கு நதியின் அருமை தெரியாது என்று கூறப்படுகின்றது. நகரத்தின் குப்பை முழுவதும் கங்கையில் எவ்வாறு கொட்டப்படுகின்றது என்பதையும் பாபா பார்த்துள்ளார். அவ்வாறாயின், அதனை நீங்கள் தூய்மையாக்குபவர் என்று அழைக்க முடியுமா? மக்களின் புத்தி எவ்வாறு ஆகியுள்ளது என்று பாருங்கள்! அவர்கள் தேவர்களின் விக்கிரங்களை அலங்கரிக்கின்றார்கள். அவர்கள் அவற்றை வழிபட்ட பின்னர் மூழ்கடிக்கின்றனர். அவர்கள் கிருஷ்ணரின் விக்கிரகத்தையும் மூழ்கடிக்கின்றனர். அதனை அவர்கள் மிகவும் அவமரியாதையுடனேயே செய்கின்றார்கள். வங்காளத்தில் விக்கிரகத்தை தமது பாதத்தினால் பிடித்துக் கொண்டே அவர்கள் அதனை மூழ்கச் செய்கின்றார்கள். வங்காளத்தில் ஒருவர் சரீரத்தை நீக்கும் தறுவாயில், உடனடியாக அவர் கங்கைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்ற ஒரு வழக்கம் உள்ளது. அங்கு, அவரை நீரில் அமிழ்த்தி அவரின் வாயில் தொடர்ந்தும் கங்கை நீரை ஊற்றுகின்றார்கள், அப்போது, 'ஹரி,ஹரி' என்று கூறுங்கள் என்று அவரிடம் கேட்கப்படுகின்றது. அவ்வாறு செய்து அவரின் உயிரை அவர்கள் பலவந்தமாக சரீரத்திலிருந்து வெளியேற்றுகின்றார்கள். அது ஓர் அற்புதமாகும்!

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் செய்கின்ற முயற்சிக்கு ஏற்ப, வரிசைக்கிரமமாக, உங்கள் புத்தியில் இப்பொழுது மேலேறுவதும், கீழிறங்குவதும் என்ற எழுச்சி, வீழ்ச்சியின் ஞானம் உள்ளது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. தந்தை உங்களுக்குக் கூறுகின்றவற்றை மாத்திரமே செவிமடுத்து, எது சரியெனத் தீர்மானியுங்கள். சரியானதை மாத்திரமே நினைவு செய்யுங்கள். அதர்மமான விடயங்களைச் செவிமடுக்காதீர்கள், பேசாதீர்கள், பார்க்காதீர்கள்.
2. நன்றாகக் கற்று உங்களை அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர் ஆக்குங்கள். நீங்கள் அந்தப் பழைய சரீரத்திலும், இந்தப் பழைய உலகிலும் தற்காலிகமாகவே இருக்கின்றீர்கள் எனக் கருதுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: மறந்துவிடுகின்ற உலகிலிருந்து வெளியேறி, நினைவின் சொரூபமாகி கதாநாயக பாகத்தை நடிக்கின்ற ஒரு விஷேச ஆத்மா ஆகுவீர்களாக.

இந்தச் சங்கமயுகம் நினைவு செய்யும் யுகமும், கலியுகம் மறந்துவிடுகின்ற யுகமும் ஆகும். நீங்கள் அனைவரும் மறக்கின்ற உலகிலிருந்து வெளியே வந்துவிட்டீர்கள். நினைவின் சொரூபங்களாக உள்ளவர்கள் கதாநாயக பாகத்தை நடிக்கும் விசேட ஆத்மாக்கள் ஆவார்கள். இந்நேரத்தில் நீங்கள் இரட்டை கதாநாயகர்கள். முதலாவதாக நீங்கள் வைரங்கள் போன்று பெறுமதி மிக்கவர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள். இரண்டாவதாக, நீங்கள் கதாநாயக பாகங்களைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எனவே இந்தப் பாடல் இதயத்தில் சதா ஒலிக்கட்டும்: ஆஹா எனது மேன்மையான பாக்கியமே! உங்கள் சரீரத்தின் தொழிலை நினைவு செய்வதைப் போன்று உங்கள் அழிவற்ற தொழிலையும் நினைவு செய்யுங்கள். அதாவது "நீங்கள் ஒரு மேன்மையான ஆத்மா" அப்பொழுது நீங்கள் ஒரு விசேட ஆத்மா எனக் கூறப்படுவீர்கள்.

சுலோகம்: தைரியத்தின் முதலாவது அடியை எடுத்து வைத்து முன்னேறிச் செல்லுங்கள். அப்பொழுது தந்தையிடமிருந்து முழுமையான உதவியைப் பெறுவீர்கள். தைரியத்தின் முதலாவது அடியை எடுத்து வைத்து முன்னேறிச் செல்லுங்கள். அப்பொழுது தந்தையிடமிருந்து முழுமையான உதவியைப் பெறுவீர்கள்

*****ஓம் சாந்தி*****